

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om elektroinstallatører.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2115, fremsættelsen i tidenden sp. 3918).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Th. Mikkelsen: Det lovforslag, der her er til behandling, og som er fremsat af den højtærede minister for offentlige arbejder, tager sigte på at udskille lovgivningen for elektroinstallatører fra loven om tekniske installationer, lov nr. 151 af 7. maj 1937, der også omhandler gas-, vand- og sanitetsinstallationer. En sådan adskillelse for elektroinstallatørerne med hele deres omfattende arbejdsområde samlet i den nye lovgivning er uden tvivl hensigtsmæssig. For elektroinstallatørernes arbejder gælder i dag et omfattende regelsystem, bl. a. i stærkstrømsreglementet.

Efter installatørloven af 1937 er det overladt til el-værkerne inden for værkets forsyningsområde selv at afgøre, hvorvidt tekniske installationer inden for området kun må udføres i henhold til autorisation fra værket. En sådan autorisationsordning er gældende i de fleste forsyningsområder. Den hviler på et skøn fra el-værkernes ledelse over, hvorvidt installatøren opfylder de gældende eksamensbetingelser og bør have autorisation. Kun undtagelsesvis har ministeriet for offentlige arbejder ændret de af el-værkerne truffene afgørelser. Det nu fremsatte lovforslag går ud på, at alle fagfolk, der har taget den foreskrevne installatør-eksamen, skal kunne få autorisation, også uden for hjemstedskommunens forsyningsområde. Autorisation gives af ledelsen for de enkelte elektricitetsforsyningsanlæg, når der fremsættes begæring derom, og omfatter samtlige arbejder, som loven angår. Ministeren kan dog uanset bestemmelsen i § 3, stk. 1, bemyndige statsinstitutioner og

kommunale institutioner, der råder over personale med de fornødne tekniske kvalifikationer, til at lade de arbejder inden for deres egne installationer og anlæg, som ellers er forbeholdt autoriserede elektroinstallatører, udføre af personer, som er ansat i vedkommende institutioner og har bestået en i henhold til § 2, stk. 1, godkendt prøve for elektroinstallatører.

Enhver, som har bestået en godkendt prøve for elektroinstallatører eller har opnået dispensation efter § 2, stk. 3, kan kræve sig autoriseret som elektroinstallatør, når han endvidere inden for vedkommende elektricitetsforsyningsanlægs forsyningsområde har fast værksted samt kontor med telefon, og når han som sikkerhed for den forsvarlige udførelse af de ham overdragne arbejder deponerer et af vedkommende ledelse generelt fastsat beløb eller stiller en sikkerhed for, at et sådant beløb er til rådighed. Desuden skal installatøren dokumentere, at han har haft mindst 1 års teknisk arbejde i branchen inden for de sidste 5 år, såfremt der er forløbet 5 år fra den dag, han bestod installatørprøven, og endelig kræves det for at få autorisation, at installatøren ikke er ude af rådighed over sit bo.

§ 5 siger, at uanset om en person opfylder betingelserne i § 4 for at kunne kræve sig autoriseret som elektroinstallatør, skal vedkommende ledelse kunne nægte autorisation, såfremt ansøgeren inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af stærkstrømsreglementet. Samme virkning har straf, der for forseelser i forbindelse med elektriske installationer er idømt inden for de sidste 3 år i medfør af § 9 i lov nr. 151 af 7. maj 1937.

Beslutninger, der af ledelser for elektricitetsforsyningsanlæg er truffet om nægtelse af en ansøgt autorisation, skal være ledsaget af en begrundelse og kan, når betingelserne i § 4 ikke er opfyldt samt i de i § 5 omhandlede tilfælde, af vedkommende ansøger påklages til ministeren for offentlige arbejder. En sådan klage skal ske inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt ansøgeren ved forkyndelse eller anbefalet brev.

Er utilfredsstillende arbejder udført af en installatør eller hans personale og har medført skade på et el-værks forsyningsnet